

IDŐFOLYOSÓ

1956-2006

*„A Duna-parton hittől égve,
Nem félve járt a város népe
S a fák hullatták lombukat.”
(Kannás Alajos: Hazám, 1956)*

VISSZA...

Egész nap alig ettünk...

Teljes kiszolgáltatottság...

Valaki újságból fáklyát gyűjtött...

Együttérzésnek indult...

Halálos fáradtak voltunk ...

Koncepciós perek kezdődtek...

VISSZA...

Akkor értettem meg...

Egy nemzet közös akarata...

A tűzharc erősödött...

A tömeg két csoportra oszlott ...

Nem mindennapi tüntetés....

Ezért a pillanatért érdemes élni...

VISSZA...

Az embereken pánik tört ki...

Száz és százezer ember ment ...

Alig vettük észre, hogy átáztunk...

Hiszen a fegyvertelen diákokra lőnek...

Zsamoki uralomból nemzeti egység...

Az eső már órák óta szemerkélt...

VISSZA...

Sárga faleveleket kavart a szél...

Mindenki talpig feketében...

Megrázó élmény volt...

Cikkek, gyűlések, követelések...

Hatalmas tömeg gyűlt össze...

Lyukas zászlót lengettek...

Tóth Ilona mártír medika

1932-1957

Árpádföldön született. 1951-ben érettségizett a Teleki Blanka Általános Leánygimnáziumban, ahol ő volt a DISZ-titkár. Ugyanebben az évben felvették az orvostudományi egyetemre.

1956 októberében a Szövetség utcai kórházban volt belgyógyászati gyakorlaton. Október 23-án diáktársaival együtt vett részt a tüntetésen. 25-én a rádió felhívására jelentkezett a Szövetség utcai kórházban. Mivel ott nem tudtak munkát adni számára, átirányították a Péterfy Sándor utcai kórházba. Itt bekapcsolódott a már intenzíven működő Önkéntes Mentőszolgálat munkájába. November 1-jétől letartóztatásáig a Péterfy kiegészítő részlegének megbízott vezetője volt.

A fegyveres harc befejeződése után bekapcsolódott a politikai ellenállásba: részt vett röpcédulák, illetve az Élünk című illegális lap készítésében. A bírósági ítélet szerint 1956. november 18-án társaival meggyilkolt egy ismeretlen férfit, akit ÁVH-snak véltek. 1956. november 20-án tartóztatták le. Első fokon 1957. április 8-án gyilkosság vádjával halálra ítélték. Ezt a Legfelsőbb Bíróság Népbírószági Tanácsa 1957. június 20-án jogerőre emelte, miközben az első fokú ítélet minősítését izgatásról szervezkedésben való részvételre súlyosbította. Június 26-án kivégezték.

Tóth Ilona mártír medika

1932-1957

Eszközök röpcédulák gyártásához

Kollár István holttestének megtalálási helye a Cházár András utcai templom mellett.

Tóth Ilona és társai büntetőpere

Tóth Ilona vallomást tesz

1956

Faludy György

1956, te csillag

*A terrible beauty is born.
(Yeats)*

Másnap, szerdán reggel: por, ágyúszó
és szenvedés; mégis, mikor átvágtam
a Hősök terén, mosolyognom kellett,
mert nem állt szobor többé a csizmában;-

csütörtök: lázrózsák mindenki arcán.
Földvár már kedd este elesett
a Rókus előtt. Szemközt, az iskola
padlásán felfegyverzett gyerekek;-

péntek: még több vér, tankok a Ligetnél.
Az útegek torkolattüzeit
nézem éjjel és borzongok: a szörnyű
szépség most náluk is megszületik;-

hat nap: a kénezett arcú halottak
apró csokorral mellükön, a járdás
(Köztársaság tér), rölapok, szorongás,
szemem előtt kis, tétova szívárvány;-

ölelkezés az Írószövetségben:
csomagolnak és indulnak haza;
feltépett sínek, utcák és fölöttünk
a szabadság liliom-illata;-

ezerhétszázhárom, nyolcszáznegyvenyolc,
és ötvenhat: egyszer minden száz évben
talpra állunk kínzóink ellen. Bármí
következik, boldogság, hogy megértem;-

és újra péntek: a Dunánál állunk,
a nap áttör ködön, füstön. Talán
sikerül minden s az alkonyat bíbor
brokátja Zsuzska lenszőke haján;-

és szombat: hajnalban csupa reménység,
de estefelé: nyakunkon a kés.
A keleti szemhatár mögött mooskos
felhők, nyugatról álszent rőfögés;-

mentünk a kétszázezerrel: nem bírok
újabb börtönt, s ha nem is jött velem:
Árpád óta bennem lakik az ország,
minden völgyét meg dombját ősmérem;-

a Bach-huszárok tankban tértek vissza:
eddig sem ápolt, s ha más föld takar,
mit számít az? és mit, hogy fiam majd
Dad-nek szólít és nem lesz már magyar?

Mit elvesztek, ötven vagy száz év múltán
az ifjúságtól mind visszkapom,
és otthon, a sötét előszobákban
kabátom még ott lóg a fogason-

ezerkilencszázötvenhat, nem emlék,
nem múlt vagy nékem, nem történelem,
de húsom-vérem, lényem egy darabja,
szívem, gerincem – kijöttél velem

az irgalmatlan mindenségbe, hol a
Semmi vize zubog a híd alatt
és korlát nincs sehol sem – életemnek
te adtál értelmet, vad álmokat

éjjelre és kedvet a szenvedéshez
s az örömhöz; te fogtál mindig kézen,
ha botladoztam; hányszor ihlettél meg,
s nem engedted, hogy kifulladás vénen;-

ezerkilencszázötvenhat, te csillag,
oly könnyű volt a nehéz út veled!
Nagyon soká süttöttél ős hajamra,
ragyogj, ragyogj, ragyogj sírom felett.

(Toronto, 1986)

A Corvin köz csata után

A Bórklinika épülete a
forradalom után

Az Üllői út - Ferenc körút sarka

1956

Márai Sándor

Mennyből az angyal

MENNYBŐL AZ ANGYAL menj sietve
Az üszkös, fagyos Budapestre.
Oda, ahol az orosz tankok
Között hallgatnak a harangok.
Ahol nem csillog a karácsony,
Nincsen aranydió a fákon,
Nincs más, csak fagy, didergés, éhség.
Mondd el nekik, úgy, hogy megértsék.
Szólj hangosan az éjszakából:
Angyal, vigyél hírt a csodáról.

Csattogtasd szaporán a szárnyad,
Repülj, suhogj, mert nagyon várnak.
Ne beszélj nekik a világról,
Ahol most gyertyafény világol,
Meleg házakban terül asztal,
A pap ékes szóval vigasztal,
Selyempapír zizeg, ajándék,
Bölcs szó fontolgat, okos szándék.
Csillagszóró villog a fákról:
Angyal, te beszélj a csodáról.

Mondd el, mert ez a világ csodája:
Egy szegény nép karácsonyfája
A Csendes Éjben égni kezdett -
És sokan vetnek most keresztet.
Földrészek népe nézi, nézi,
Egyik érti, másik nem érti.
Fejük esővállják, sok ez sokaknak.
Imádkoznak vagy iszonyodnak,
Mert más lóg a fán, nem cukorkák:
Népek Krisztusa, Magyarország.

És elmegy sok ember előtte:
A Katona, ki szíven döfte,
A Farizeus, ki eladta,
Aki háromszor megtagadta.
Vele mártott kezet a tálba,
Harminc ezüstpénzért kínálta
S amíg gyalázta, verte, szidta:
Testét ette és vérét itta -
Most áll és bámul a sok ember,
De szólni hozzá senki nem mer.

Mert ő sem szól már, nem is vádol,
Néz, mint Krisztus a keresztfáról.
Különös ez a karácsonyfa,
Ördög hozta, vagy Angyal hozta -
Kik köntösére kockát vetnek,
Nem tudják, mit is cselekesznek,
Csak orrontják, nyínak, gyanítják
Ennek az éjszakának titkát,
Mert ez nagyon furcsa karácsony:
A magyar nép lóg most a fákon.

És a világ beszél csodáról,
Papok papolnak bátorságról.
Az államférfi parentálja,
Megáldja a szentséges pápa.
És minden rendű népek, rendek
Kérdik, hogy ez mi végre kellett.
Még nem pusztult ki, ahogy kérték?
Mért nem várta csendben a végét?
Miért, hogy meghasadt az égbolt,
Mert egy nép az mondta: „Elég volt.”

Nem érti ezt a sok ember,
Mi áradt itt meg, mint a tenger?
Miért remegtek világrendek?
Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.
De most sokan kérdik: mi történt?
Ki tett itt csontból, húsból törvényt?
És kérdik, egyre többen kérdik,
Hebegve, mert végképp nem értik -
Ők, akik örökségbe kapták -:
Ilyen nagy dolog a Szabadság?

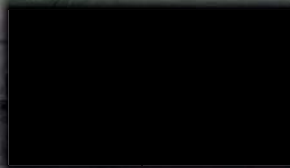
Angyal, vidd meg a hírt az égből,
Mindig új élet lesz a vérből.
Találkoztak ők már néhányszor
- a gyermek, a számár, a pásztor -
Az alomban, a jászol mellett,
Ha az Élet elevent ellett,
A Csodát most is ők vigyázzák,
Leheletükkel állnak strázsát,
Mert Csillag ég, hasad a hajnal,
Mondd meg nekik -
mennyből az angyal.

(New York, 1956)

1956

A forradalom képekben

2006

Az 1956-os forradalom helyszínei ma

Corvin köz

Kilián Laktanya

Transzplantációs és Sebészeti Klinika

1956

A Budapesti Orvostudományi Egyetem III. éves orvos- és fogorvostanhallgatói gyűlésének határozatai.

Mi, a Budapesti Orvostudományi Egyetem III. éves orvos- és fogorvostanhallgatói elhatároztuk, hogy csatlakozunk a szegedi egyetemisták határozatához, amelyben új egyetemi ifjúsági szervezetet /MEFESZ/ hoztak létre. Ezt a döntésüket az tette szükségessé, hogy a DISZ nem képviselte megfelelően az egyetemi ifjúság célkitűzéseit /kivéve a doktori cím visszaszerzését/.

Nekünk olyan önálló szervezetre van szükségünk, amely a XX. Kongresszus szellemében őszinte szókimondás, becsületesség, népi demokratikus rendszerünkhöz való hűség jegyében vezeti az ifjúságot és képviseli jogos érdekeinket. Szervezetünk együtt fog működni a DISZ-szel minden olyan kérdésben, amely az egyetemi ifjúság ügyét szolgálja, valamint törekedni fogunk az egész ifjúságot érdeklő kérdésekben közösen munkálkodni.

Határozataink a következők:

a./ Politikai követelések.

1. Nemzetközi kapcsolatainkat a lenini eszmék alapján a teljes szuverenitás és a demokratikus internacionalizmus szellemében rendezzük. Követeljük az igazi egyenlőségen alapuló szovjet-magyar barátságot.
2. Vizsgálják felül Rákosi Mátyás szerepét és felelősségét az elmúlt hibák elkövetésében. Fosszák meg minden politikai és közéleti szerepétől.
3. Vizsgálják felül azon közéleti vezetők szerepét, akik szintén felelősek az elmúlt évek hibáért.
4. Tárgyalják a Farkas-pert a legnagyobb nyilvánosság előtt.
5. Nagy Imre elvtársat vegyék vissza a legfelsőbb Párt- és állami vezetésbe. Az ország gazdasági vezetésében bizottságnak helyet Vas Zoltánnak.
6. Követeljük a Párt Központi Vezetőségének azonnali összehívását, a szóbanforgó kérdések megvitatása és a IV. Pártkongresszus haladéktalan összehívása céljából.
7. Követeljük a kényes gazdasági kérdések őszinte, nyilvánosság előtt való ismertetését /Zala- és Baranya-megyei uránlelőhelyek, külkereskedelmünk, stb/.
8. Őszinte tájékoztatást a gazdasági és politikai kérdésekben.
9. Ismertetessék széles körben a jugoszláv gazdasági vezetés tapasztalatait.
10. Március 15.-e és október 6.-a legyen ismét nemzeti ünnep és munkaszüneti nap. Követeljük a Kossuth-címer visszaállítását.
11. A Hazafias Népfront töltsen be igazi szerepét, legyen a Népfronton belüli, több külön párt rendszeren alapuló, titkos, demokratikus, szabad választás.
12. Teljes szolidaritást vállalunk a lengyel néppel és ifjúsággal.

b./ Egyetem-politikai követelések.

1. Állítsák vissza az egyetem autonómiát.
2. Létesítsenek egy demokratikus egyetemi tanácsot, titkos választással.
3. A Rektort és dékánokat a professzorok demokratikus titkos szavazással válasszák meg.
4. Új vezetői Tanulmányi Osztály élére.
5. Biztosítsák az első évfolyamra a fiatalok nagyobb számu felvételét, a felvételi vizsgák szűnjének meg. Az első éven szigorított vizsgákkal válasszák ki a legjobbakat.
6. Káderlapok nyilvánosságra hozatala és eltörlése.
7. Kezdő orvosok fizetési minimumát emeljék fel.

c./ Tanulmányi követelések.

1. A nem-szakmai tárgyak minősítése „megfelelt”, „nem felelt meg” legyen és ne számítson bele a tanulmányi átlagba.
 2. Fakultatív nyelvvoktatás bevezetése minden évfolyamon.
 3. Az ideológiai oktatást heti két órára csökkentésük.
- Az első három pont követeléseit november 6.-i határidőre valósítsák meg.
4. A párttörténet legyen fakultatív. A politikai gazdaságtan helyett egyetemünkön filozófiát, orvostudományt és pszichológiát adjanak elő.
 5. Szüntessék meg az előadásokon a katalógust.
 6. A honvédelmet a nőhallgatók számára töröljék el.
 7. A szaktárgyak mellett bizottság a magántanári előadások megtartásának lehetőségét.
 8. A kiváló tanulmányi munkát jutalmazza ösztöndíjjal, külföldi utazással, kulturális juttatással, származásra való tekintet nélkül.

9. Biztosítsák annak lehetőségét, hogy a külföldi egyetemekkel felvehessük a kapcsolatot és diákcserét valósítsunk meg.

d./ Szociális követelések.

1. Biztosítsanak a diákoknak lakóinak megfelelő körülményeket, csökkenték a szobák ágylétszámát, létesítsenek egységes kollégiumokat, a diákkollégiumi gyűléseken hozott minimális követeléseket azonnal teljesítsék.
 2. A menzai normát napi 15.-Ft.-ra emeljék, diákellenőrzés mellett.
 3. A szakkönyvek és tankönyvek árát csökkenték, vezessék be a szubvenciót.
 4. Biztosítsanak rendszeres segélyt az arra rászorulóknak.
- A tanulmányi ösztöndíjat csak a tanulmányi eredményhez kössék. A szociális segélynek új, realisabb határokat állapítsanak meg a szociális körülmények figyelembevételével.
5. Adják vissza a régi arcképes diákigazolványt, biztosítsák ennek felmutatására kulturális előadásokon az 50%-os kedvezményt.
 6. Biztosítsák a havonta egyszeri utazást 50%-os kedvezménnyel.
 7. Biztosítsák a külföldi tanulmányutak lehetőségét, mind Keletre, mind Nyugatra, valamint a nyári gyakorlatok csereakció útján való megoldását.

Felhívjuk az Orvosegyetem többi évfolyamának hallgatóit, hogy követeléseinkhez csatlakozzanak. Amennyiben határidős követeléseinket november 6.-ig nem teljesítik, tüntetéshez folyamodunk. Egyrészt teljes szolidaritást vállalunk.

Budapest, 1956. X.23.

Az Orvosegyetem III. éves
hallgatóinak
MEFESZ- szervezte.

„NAGY IMRÉBEN BIZALMUNK!”

Ez volt a jelszó még kedden, október 23-án. Ez a bizalom két-három napra megingott, de most erősebb, mint valaha!

Kiderült, hogy Nagy Imre két napig az ávó foglya volt. Géppisztolyokkal a háta mögött mondta el első rádióbeszédét.

Legújabb nyilatkozatából kiderült, hogy a statáriumot és a szovjet csapatok beavatkozását nem ő rendelte el. Ez csak a Rákosi-Gerő-féle gazemberek fogták rá, hogy megbuktassák.

Mi tehát hiszünk Nagy Imrének.

De féltve intjük, vigyázzon a nép bizalmára!

Azonnal különítse el magát a hazaárulóktól!

Azonnal takarítsa ki a kormányból a régről ittmaradt szemetet, azokat, akiket joggal vet meg és gyűlöl a nép.

Intézkedjék, hogy a szovjet csapatokat vonják ki az országból!

Intézkedjék, hogy az ávósok ne furakodjanak be az új rend-
őrségbe!

Nagy Imre helyállását már eddig is sok helyes intézkedés igazolja!

Sürgetve várjuk a többi is. Amilyen mértékben Nagy Imre teljesíti a nép jogos követeléseit, bizalmunk oly mértékben fog benne növekedni.

EGYETEMI FORRADALMI
DIÁKBIZOTTSÁG

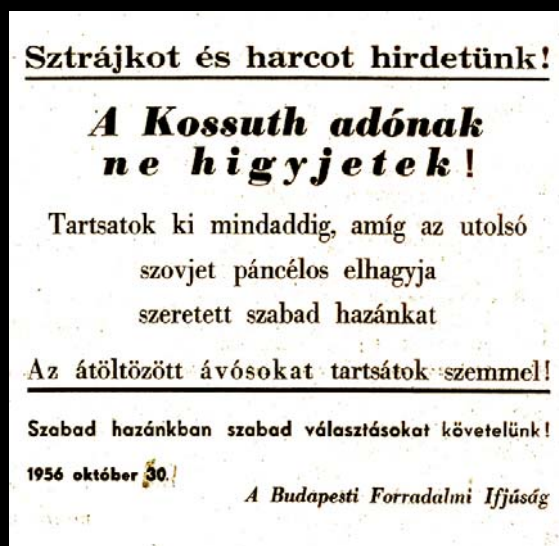
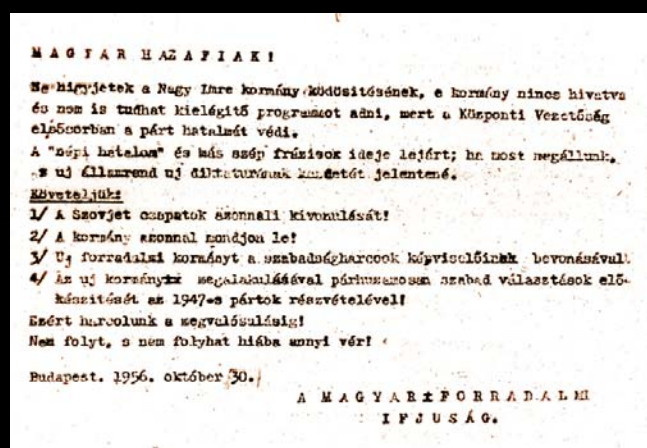
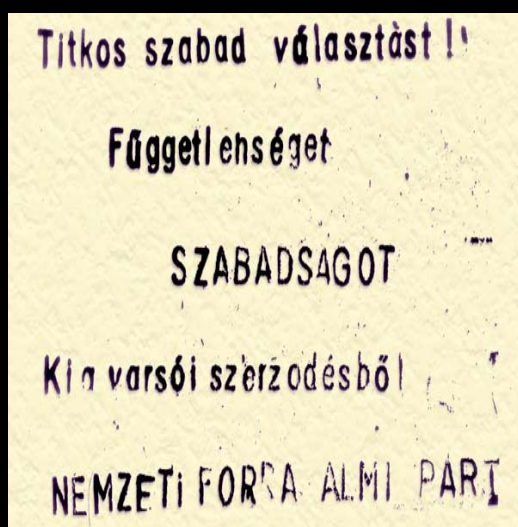
Felhívás!

Forradalmunk a világtörténelem legtisztább forradalma. Az egyetemi ifjúság, a munkásság, az egész magyar nép jogos követeléseire fogott fegyvert és harcunk győzelemmel járt. Ezeréves álmunk valósul meg és Magyarország valóban – nem mint eddig csak hangoztatták – a nép állama lett. A feladatunk most az, hogy megőrizzük a forradalom becsületét, és ne hagyjuk népitéletekkel beszennyezni azt. Senki ne hagyja magát elragadtatni a személyes bosszú érzésétől. Bizunk abban, hogy a mi államunkban a bíróság ellenségeink felett igazságos ítéletet fog hozni.

BUDAPESTI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM
IDEIGLENES FORRADALMI BIZOTTSÁGA

1956

Röplapok

1956

A Budapesti Orvostudományi Egyetem az 1956-os forradalomban

Az idén ünnepeljük az 1956-os forradalom és szabadságharc 50 éves évfordulóját. Azét a forradalomét, melyben az egyetemi ifjúság is különös szerepet vállalt. A kommunista rezsimet két kínos meglepetés is érte a forradalom kitörésével. Az egyik az a hihetetlen gyorsaság, amivel az egész hatalmi rendszer összeomlott, a másik pedig, hogy a lojális értelmiségi elitnek szánt egyetemi ifjúság is szembe fordult a hatalommal.

A kommunisták hatalomra kerülésük óta törekedtek a hozzájuk hű, új értelmiség gyors kinevelésére, amivel leválthatják a régi értelmiséget. Ennek során átalakították az egyetemi hallgatósági társadalmi összetételét és szovjet mintára alaposan megváltoztatták az intézményrendszer szerkezetét is. Így került sor az orvostudományi karok leválasztására a tudományegyetemekről 1951 elején. Ezzel a lépéssel az országban négy önálló orvosegyetem jött létre, melyek azontúl nem a Köznevelési, hanem az Egészségügyi Minisztérium felügyelete alá tartoztak. A nagy átalakítás azonban fő célját tekintve sikertelen maradt, mivel az egyetemi ifjúság 1956-ban lélegyességesen fordult szembe a kommunista diktatúrával.

Vidéken a szegediek, a fővárosban a műegyetemisták voltak a kezdeményezők. Hozzájuk csatlakoztak az orvosegyetemisták is, amikor október 22-én 16 pontos követelést fogalmaztak meg. A megfogalmazott követelések egyaránt tartalmaztak politikai jellegűeket, mint a demokratikus választásokat, a sajtószabadságot, a nemzeti ünnepek és hagyományok visszaállítását, illetve csak az egyetemet érintőket: az egyetemi autonómia visszaállítása, a kollégiumi elhelyezési körülmények javítása stb. Ugyanakkor másnapra, október 23-ra a műegyetemisták szolidaritási tüntetést hirdettek meg a lengyel munkásfelkelők támogatására.

A nagy nap délelőttjén az egyetemi DISZ (Dolgozó Ifjúság Szövetsége) vezetői, ügyesen kihasználva a feszült politikai helyzetet, küldöttséget menesztettek az egészségügyi miniszterhez. Itt sikerült rendkívüli támogatást szerezni az egyébként botrányosan rossz körülmények között működő kollégiumok felszereléséhez. Az egyetem udvarán ekkor már tömegesen gyülekeztek a hallgatók a délutáni felvonulásra. Ez a tüntetés vezetett a forradalom kirobbanásához (Sztálin-szobor ledöntése, Rádió ostroma, parlamenti nagygyűlés).

Másnap az egyetemen megalakult az Orvosegyetem Forradalmi Bizottsága. A legsürgősebb feladat a gyógyszer- és kötszerellátás megszervezése, illetve a mentési munkában való részvétel volt. Ez utóbbi egyáltalán nem volt veszélytelen feladat, miután 23-án este a Rádiónál körülrzárt ÁVH-s őrségnek mentőautókon próbáltak meg utánpótlást eljuttatni kívülről, így ettől kezdve a vöröskeresztes kocsikat mindkét oldalról célpontnak tekintették, aminek számos mentős esett áldozatul. Az egyetemi forradalmi bizottság megszervezte, hogy a Nemzetközi Vöröskereszt nickelsdorfi lerakóhelyéről szállítsák egyenesen Budapestre az egészségügyi szállítmányokat. Ezeket az egyetem központjából osztották szét részben a klinikáknak, részben más budapesti kórházaknak.

A diákok közül többen, főleg kollégisták, a fegyveres harcokban is részt vettek. Az egyetem központjával szemben állt a IX. kerületi pártház, amit az egyetemisták lefoglaltak és diákszállónak rendeztek be. Ezen a bázison röpcédulákat is gyártottak. Az egyetem legfontosabb feladata azonban természetesen a sebesültellátás volt.

A Vöröshadsereg november 4-én indult offenzívájában az egyetem, főleg annak belső klinikáit elepe, ismét a harcok közepébe került. A felkelő szomszédok központjai, a Corvinköz, a Kilián laktanya és a Tüzoltó utca az egyetemi klinikákat is célponttá tették.

A forradalom leverése után még december 6-ig működött az egyetem forradalmi bizottsága. Januárra már a mérleget is fel lehetett állítani. 104 orvos és 76 egyéb alkalmazott távozott az egyetemről. A hallgatóság soraiból is sokan hiányoztak. Nyolc egyetemista halt meg, 315- külföldre menekült. A 3085 fős összhallgatói létszám csaknem 11%-a.

Molnár László, a Központi Levéltár vezetője

1956

The Budapest Medical University in the uprising of 1956

This year we commemorate the 50th anniversary of the Hungarian national uprising of 1956 in which the young people of the universities also played a unique role.

Since the communists became the governing force they constantly tried to create a new white-collar class loyal to them. They transformed the social stratification of the university students and in the beginning of 1951 they detached the medical faculty off the universities, this way four independent medical universities were founded. The conversion was however unsuccessful regarding its main aim, since the younger generation confronted the communist dictatorship quite uniformly.

The movement was started by the students in Szeged. In Budapest the students of the Budapest Technical University were the initiators, then were joined by the medical students and together they drew up their demands in 16 points on 22nd October. The list of demands consisted political ones like democratic elections, free press, restoring national holidays and traditions and some concerning exclusively universities, for instance setting back the autonomy of universities, developing student hostel environments etc.

On the morning of 23rd October leaders of DISZ sent a delegation to the minister of health where they succeeded to gain support for improving circumstances in student hostels. On the court of the university students were already assembling to join the procession in the afternoon, which they could only do with great delay due to the university leaders' decision to close the gates after the minister of the interior prohibited demonstrating. This demonstration led to the outbreak of the revolution. Later on some of the medical students returned to the Gólyavár of ELTE where "medical debate" was held; others took part in the events in the streets (e.g.: tearing down the statue of Sztalin, siege of the building of the Hungarian National Radio, general assembly at the Parliament).

The next day the Revolutionary Committee of the Medical University was founded. Similar committees were founded on other faculties as well being quite self efficient. They began to organize new supplies of medicaments and bandage, and they also took part in salvage activities. Ambulance cars were attacked from both sides since the evening of 23rd October when AVH (State Protection Authority) guards tried to get new supplies with the help of ambulance cars. This way helping those injured in the fights was not easy. Many students also took part in the gunfights. In front of the main building of the university was the IX. district base of the communist party. Students occupied it, produced pamphlets there, stored food and supplied people living nearby.

When the Red Army began to attack on 4th November the university got into focus again. The freedom fighters' nearby headquarters (Corvin alley, Kilián barrack, Tűzoltó street) made a target of the university buildings as well.

After the revolution was beaten down the revolutionary committees were still working until 6th December. In January the outcome of the events was available as well. 104 doctors and 76 other employees left the university. 8 medical students died, 315 escaped abroad: 11% of the 3085 undergraduates.

Original written by László Molnár, Head of the Central Archives of Semmelweis University.

1956 - bennünk él...

„Valahogy úgy tűnt, hogy évek teltek el reggel óta...”

*„A villamosok már rég nem jártak, ideje volt
hazagyalogni...”*

*„Azóta minden októberben erre a napra emlékszem. Egy napra,
ami megváltoztatta a történelmet és mindannyiunk életét...”*

Forrásaink:

Semmelweis Egyetem Központi Levéltár (Molnár László levéltárvezető)
Dr. Dubecz Sándor: Sebészeti klinika a füzvonalban, 1956 című könyve
Dr. Székely Lajos hangfelvétele
Rácz Lajos felvételei
Gazda Gábor gyűjteménye
Máté András anyagai
Allambiztonsági Szolgálatok gyűjteménye
www.freedomfighter56.com
www.csislaszlo.hu
www.rev.hu
www.1956.hu
www.emlekev.hu
www.registrationshu.org
www.56.hu